บทที่ 3

ความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนกับแผนการศึกษาต่อของนักเรียน

ผลการเรียนของนักเรียน

อาจกล่าวได้ว่าผลการเรียนของนักเรียนมีความสำคัญต่อนักเรียน ม.ศ.5 มากพอสมควร เพราะผลการเรียนของนักเรียนที่ออกมาในรูปคะแนนร้อยละหรือเปอร์เซนต์ที่นักเรียนได้รับแต่ละครั้งนั้น ถ้าปรากฏว่านักเรียนคนใดสอบแต่ละครั้งก็ได้คะแนนร้อยละในระดับนั้น ๆ อยู่เสมอ คะแนนร้อยละที่ได้ระดับนั้นจะเป็นเครื่องแสดงว่านักเรียนคนนั้นมีความสามารถในทางการเรียนมากน้อยเพียงใด เก่งอ่อนวิชาใด สมควรจะปรับปรุงวิชาใด เกี่ยวกับเรื่องนี้จึงได้ปรากฏอยู่เสมอว่า เมื่อนักเรียนกลุ่มใด คนใดอ่อนวิชาใดก็มักจะทำการปรับปรุงตัวเองโดยการไปกวดวิชา เพื่อปรับปรุงวิชาที่ตนอ่อนนั้นให้ดีขึ้น แต่การไปกวดวิชานั้นผลที่จะได้บ้างหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับสติปัญญาของนักเรียนเป็นสำคัญ และการไปกวดวิชานี้ก็ไม่ได้หมายความว่าจะเกิดขึ้นกับนักเรียนที่มีผลการเรียนไม่ดีเท่านั้น แม้แต่นักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในขั้นปานกลางและดีก็มักจะไปกวดวิชาเสมอ โดยเฉพาะในช่วงเวลาใกล้สอบไล่ปลายปี และตอนสอบเข้ามหาวิทยาลัย การที่นักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในขั้นดีและปานกลางไปกวดวิชานั้น อาจจะเป็นเพราะนักเรียนเหล่านี้คาดว่าผลก็คงจะทำให้ตนมีความรู้และความมั่นใจที่จะสอบไล่และสอบเข้ามหาวิทยาลัย แต่เมื่อพูดถึงระดับความมั่นใจที่เกิดขึ้นก็คงจะมีความแตกต่างกันในระหว่างนักเรียนที่มีผลการเรียนต่างกัน กล่าวคือนักเรียนที่มีผลการเรียนดีก็คงจะมีระดับความมั่นใจสูงกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลางและต่ำ เพราะฉะนั้นเมื่อนักเรียนเหล่านี้จะตั้งระดับความมุ่งหวังในการศึกษาในขั้นต่อไป คือการสอบเข้ามหาวิทยาลัย หรือการไปสอบระดับอื่น ก็จะต้องมีระดับของความมุ่งหวังที่ตั้งขึ้นนั้น แตกต่างกันไปตามระดับผลการเรียนของแต่ละคนด้วย กล่าวคือ ถ้านักเรียนมีผลการเรียนดีก็อาจจะตั้งระดับความมุ่งหวังที่สอดคล้องกับความสามารถของตนสูงกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง

และต่ำ ซึ่งในเรื่องนี้จากการศึกษาของ Angel R. Mora[24] ผู้ซึ่งได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบการตั้งระดับความมุ่งหวังของนักเรียนที่มีผลการเรียนต่างกัน พบว่านักเรียนที่มีผลการเรียนดีตั้งระดับความมุ่งหวังใกล้เคียงกันตามความสามารถของตนขณะที่นักเรียนที่มีผลการเรียนดีตั้งระดับความมุ่งหวังใกล้เคียงกันตามความสามารถของตนขณะที่เรียน นักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลางและต่ำตั้งสูงเกินความเป็นจริง นอกจากนี้เมื่อจะมีการเลือกสถาบันที่จะศึกษาก็คงจะมีความแตกต่างระหว่างนักเรียนที่มีผลการเรียนต่างกันเช่นเดียวกัน ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องนี้ อรอร ชื่นศิริ[25] ได้ทำการศึกษาการศึกษาต่อของนักเรียน ม.ศ.3 ของโรงเรียนราษฎร์ในจังหวัดพระนคร เมื่อปีการศึกษา 2507 โดยมีจุดมุ่งหมายในการศึกษา เพื่อที่จะสำรวจความต้องการศึกษาต่อของนักเรียนในชั้นนี้ ผลจากการศึกษาพบว่านักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีความต้องการศึกษาต่อด้านมัธยมปลายสายอาชีวะ โดยพวกแรกมีคะแนนอยู่ในช่วง 60 - 80 เปอร์เซนต์ ขณะที่พวกหลังมีคะแนนอยู่ในช่วง 51 - 60 เปอร์เซนต์ จากการศึกษาที่พบข้างต้น จึงจะได้กล่าวว่าผลการเรียนของนักเรียนน่าจะมีความสัมพันธ์กับการที่นักเรียนจะเตรียมตัวที่จะศึกษาต่อหรือกับแผนการศึกษาต่อของนักเรียน (ม.ศ.5) นั่นเอง

อนึ่ง ในการกล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนกับแผนการศึกษาต่อของนักเรียน (ม.ศ.5) จะได้นิยามความหมายของคำบางคำที่จะใช้ในบทนี้ไว้ดังนี้

---

[24] Angel R. Mora, "The Relationship between the Level Aspiration and Some Group and Individual Variables," Dissertation Abstracts, Vol. XVI, No. II (1956), 2206.

[25] อรอร ชื่นศิริ, "การเลือกสาขาทางอาชีวศึกษาเพื่อศึกษาต่อของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนราษฎร์ จังหวัดพระนคร 2507" (วิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย, 2507).

ผลการเรียนของนักเรียน หมายถึงคะแนนร้อยละที่ได้ของนักเรียน นับตั้งแต่ชั้น ม.ศ.4 เทอมกลาง ปลายปีจนกระทั่งถึง ม.ศ.5 เทอมกลาง โดยนำคะแนนทั้ง 3 เทอม มาเฉลี่ยเป็นคะแนนร้อยละ และผลการเรียนนี้จะมีความแตกต่างระหว่างแผนกวิทย์กับแผนกศิลป์

และผลการเรียนที่จะใช้ในบทนี้แบ่งเป็น 3 ประเภทคือ ผลการเรียนดี ปานกลาง และต่ำ

ผลการเรียนดี แผนกวิทย์ หมายถึงนักเรียนที่ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 76 ขึ้นไป ส่วนแผนกศิลป์ หมายถึงนักเรียนที่ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 66 ขึ้นไป

ผลการเรียนปานกลาง แผนกวิทย์ หมายถึงนักเรียนที่ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 66 - 75 แผนกศิลป์ หมายถึงนักเรียนที่ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 61 - 65

ผลการเรียนต่ำ แผนกวิทย์ หมายถึงนักเรียนที่ได้คะแนนร้อยละตั้งแต่ร้อยละ 50 - 65 แผนกศิลป์ หมายถึงนักเรียนที่ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 50 - 60

แผนการศึกษาต่อของนักเรียน

แผนการศึกษาต่อ หมายถึงการตระเตรียมตัวของนักเรียน เริ่มตั้งแต่การคิดจะศึกษาต่อ การเลือกวิชา เหตุผลในการเลือกวิชา การปรึกษาหารือกับบุคคลต่าง ๆ การหาความรู้ให้กับตนเองในการเลือกวิชา ความมั่นใจในการสอบเข้าศึกษาในวิชาที่เลือก การเลือกสถาบัน ความเห็นเกี่ยวกับวิชา สถาบันที่จะสอบเข้า เกี่ยวกับคุณภาพมหาวิทยาลัย การเตรียมตัวหนังสือสอบ และแผนการขั้นต่อไป ถ้าสอบเข้าศึกษาต่อไม่ได้ในปีนี้

ซึ่งในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนและแผนการศึกษาต่อนี้จะได้กล่าวตามลำดับหัวข้อดังกล่าวข้างบนนี้

1. การเลือกวิชา จากตารางที่ 12 พบว่านักเรียนส่วนใหญ่เลือกสาขาวิชาแพทยศาสตร์เป็นอันดับ 1 คือ มีถึงร้อยละ 34.6 รองลงมาเป็นสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์มีร้อยละ 18.4 สาขาวิชานิติศาสตร์มีร้อยละ 10.8 รัฐศาสตร์มีร้อยละ 10.3 สาขาวิชา

หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อักษรศาสตร์ มีร้อยละ 9.7 สาขาวิทยาศาสตร์มีร้อยละ 7.0 และสาขาวิชาอื่น ๆ อันได้แก่ สาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ เกษตรศาสตร์ นิเทศศาสตร์ พาณิชยศาสตร์ และบัญชี และเศรษฐศาสตร์ รวมกันแล้วมีร้อยละ 9.2

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาจำแนกไปตามแผนก แผนกวิทย์ พบว่านักเรียนแผนกนี้ส่วนใหญ่เลือกสาขาวิชาแพทย์เป็นอันดับ 1 คือ มีถึงร้อยละ 51.7 รองลงมาเป็นสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ มีร้อยละ 28.0 และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ มีร้อยละ 11.0 ส่วนสาขาวิชาอื่น ๆ มีนักเรียนเลือกน้อยมาก

สำหรับแผนกศิลป์ นักเรียนแผนกนี้เลือกสาขาวิชานิติศาสตร์มากเป็นอันดับ 1 คือ มีร้อยละ 28.4 รองลงมาเป็นสาขาวิชารัฐศาสตร์ มีร้อยละ 25.4 สาขาวิชาอักษรศาสตร์ มีร้อยละ 22.4 และนอกนั้นก็เป็นสาขาวิชาอื่น ๆ ซึ่งรวมกันแล้วมีร้อยละ 17.9

ข้อสังเกตสำหรับการเลือกวิชาของนักเรียนทั้ง 2 แผนกนี้ ถ้ายกเว้นนักเรียนแผนกศิลปบางคนที่ได้เลือกวิชาแพทยศาสตร์ และวิชาวิศวกรรมศาสตร์ออกไปแล้ว อาจกล่าวได้ว่านักเรียนทั้ง 2 แผนกเลือกสาขาวิชาไปตามสายวิชาที่ตนได้เรียนมา

แต่เมื่อได้พิจารณาแต่ละแผนกไปตามผลการเรียนของนักเรียน แผนกวิทย์ พบว่านักเรียนที่มีผลการเรียนดีส่วนใหญ่ เลือกเรียนวิชาแพทย์ คือมีถึงร้อยละ 65.9 ซึ่งมีจำนวนมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง และโดยเฉพาะพวกนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำซึ่งได้เลือกวิชาดังกล่าวมีร้อยละ 55.6 และ 10.0 เท่านั้น ซึ่งที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะว่าสาขาวิชานี้เป็นสาขาวิชาที่เรียนมาก ฉะนั้นผู้ที่จะเลือกเรียนจะต้องเป็นคนที่เรียนดี แต่สาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ พบว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำและปานกลาง เลือกเรียนสาขาวิชานี้มีมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนดี คือมีถึงร้อยละ 45.0 และร้อยละ 29.6 ขณะที่นักเรียนที่มีผลการเรียนดีมีเพียงร้อยละ 18.2 การที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำและปานกลางกลุ่มนี้เป็นพวกที่อาจจะเก่งเฉพาะพวกคำนวณ แต่วิชาเช่น พวกวิชาเคมี ชีววิทยา ภาษาอังกฤษ อาจจะไม่ถนัด ซึ่งวิชาเหล่านี้พวกที่จะเรียนแพทยศาสตร์จะต้องชอบซึ่งเกี่ยวกับเรื่องนี้ ผู้ศึกษาเคยถามนิสิตนักศึกษารุ่นน้องที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ทำไมถึงเลือกเรียนวิชาวิศวกรรมศาสตร์ คำตอบเพราะเขาไม่ชอบวิชาชีววิทยา

เคมี แต่เขาชอบคำนวณ ฉะนั้นการที่นักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง และต่ำ เลือกวิชาดังกล่าวมากก็อาจด้วยเหตุผลทำนองเดียวกันนี้ก็ได้

สำหรับแผนกศิลป์ พบว่านักเรียนที่มีผลการเรียนดีส่วนใหญ่ จะเลือกเรียนวิชานิติศาสตร์ และมีจำนวนมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง และโดยเฉพาะต่ำมากคือมีถึงร้อยละ 50 ขณะที่นักเรียน 2 กลุ่มหลังเลือกวิชานี้ มีเพียงร้อยละ 35.3 และ 16.7 เท่านั้น แต่สาขาวิชารัฐศาสตร์ พบว่านักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลางและต่ำ เลือกมีจำนวนมากกว่าคือมีร้อยละ 35.3 และ .25 ขณะที่นักเรียนที่มีผลการเรียนดี เลือกมีเพียงร้อยละ 14.3 ซึ่งเป็นเช่นนี้ อาจจะเป็นเพราะนักเรียนได้เลือกไปตามความเหมาะสม ความชอบ ความถนัด ส่วนวิชาอักษรศาสตร์ พบว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำเลือกเรียนวิชานี้มาก โดยเฉพาะเมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนที่มีผลการเรียนดี

ซึ่งจากผลข้างต้น ความแตกต่างระหว่างนักเรียนที่มีผลการเรียนต่างกันในการเลือกวิชาอันดับ 1 อาจกล่าวได้ว่าผลการเรียนมีความสัมพันธ์กับการเลือกวิชาอันดับ 1

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 อัตราส่วนร้อยของนักเรียนจำแนกตามแผนก ผลการเรียนของนักเรียน และวิชาที่เลือกอันดับ 1

วิชาที่เลือกอันดับ 1	แผนกวิทย์				แผนกศิลป์				รวมทั้งหมด
	ผลการเรียนของนักเรียน				ผลการเรียนของนักเรียน				
	ดี	ปานกลาง	ต่ำ	รวม	ดี	ปานกลาง	ต่ำ	รวม	
แพทยศาสตร์	65.9 (29)	55.6 (30)	10.0 (2)	51.7 (61)	14.3 (2)	- -	2.8 (1)	4.5 (3)	34.6 (64)
วิศวกรรมศาสตร์	18.2 (8)	29.6 (16)	45.0 (9)	28.0 (33)	- -	5.9 (1)	- -	1.5 (1)	18.4 (34)
นิติศาสตร์	- -	- -	5.0 (1)	0.9 (1)	50.0 (7)	35.3 (6)	16.7 (6)	28.4 (19)	10.8 (20)
รัฐศาสตร์	- -	1.9 (1)	5.0 (1)	1.7 (2)	14.3 (2)	35.3 (6)	25.0 (9)	25.4 (17)	10.3 (19)
อักษรศาสตร์	2.3 (1)	1.9 (1)	5.0 (1)	2.5 (3)	14.3 (2)	17.7 (3)	27.8 (10)	22.4 (15)	9.7 (18)
วิทยาศาสตร์	13.6 (6)	9.3 (5)	10.0 (2)	11.0 (3)	- -	- -	- -	- -	7.0 (13)
วิชาอื่น ๆ	- -	1.9 (1)	20.0 (4)	4.2 (5)	7.1 (1)	5.9 (1)	27.8 (10)	17.9 (12)	9.2 (17)
รวม	100.0 (44)	100.0* (54)	100.0 (20)	100.0 (118)	100.0 (14)	100.0* (17)	100.0* (36)	100.0* (67)	100.0 (185)

หมายเหตุ วิชาอื่น ๆ คือ วิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ เกษตรศาสตร์ นิเทศศาสตร์ พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี และเศรษฐศาสตร์.

2. <u>เหตุผลที่เลือกวิชาอันดับ 1</u> เมื่อได้พิจารณาเรื่องนี้ไปตามผลการเรียนของนักเรียน จากตารางที่ 13 พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ ให้เหตุผลในการเลือกวิชาอันอับ 1 (จากตารางที่ 12) เพราะชอบ แต่นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ให้เหตุผลดังกล่าวมีจำนวนน้อยกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนดี และปานกลาง เพราะมีเพียงร้อยละ 48.2 เท่านั้น ขณะที่นักเรียน 2 กลุ่มหลัง มีถึงร้อยละ 67.2 และ 60.6 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำอีกส่วนหนึ่งคือมีร้อยละ 19.6 ให้เหตุผลในการเลือกวิชาเพราะตรงกับความสามารถ ขณะนี้นักเรียนที่มีผลการเรียนดี ให้เหตุผลในข้อที่มีจำนวนที่น้อยกว่า เมื่อเปรียบเทียบกัน ซึ่งความแตกต่างที่เกิดขึ้นนี้แสดงว่าการเลือกวิชาของนักเรียน ที่มีผลการเรียนต่ำ นอกจากจะคำนึงว่าวิชานี้เลือกที่ตนจะต้องชอบแล้วยังคำนึงถึงความเหมาะสมว่าตนจะเรียนได้หรือไม่ และจากผลของความแตกต่างอันนี้ อาจกล่าวได้ด้วยว่า ผลการเรียนมีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลในการเลือกวิชา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 อัตราส่วนร้อยของนักเรียน จำแนกตามผลการเรียนของนักเรียนและเหตุผลที่เลือกวิชาอันดับ 1

(รวมนักเรียนทั้ง 2 แผนก)

เหตุผลที่เลือกวิชาอันดับ 1	ผลการเรียนของนักเรียน			รวมทั้งหมด
	ดี	ปานกลาง	ต่ำ	
ชอบ	67.2 (39)	60.6 (43)	48.2 (27)	58.9 (109)
ตรงกับความสามารถ	10.3 (6)	15.5 (11)	19.6 (11)	15.1 (28)
น่าสนใจ	12.1 (7)	11.3 (8)	12.5 (7)	11.9 (22)
กลัวสอบวิชาอื่นไม่ได้	3.4 (2)	1.4 (1)	7.1 (4)	3.8 (7)
อื่น ๆ	6.9 (4)	11.3 (8)	12.5 (7)	10.3 (19)
รวม	100.0* (58)	100.0* (71)	100.0* (56)	100.0 (185)

หมายเหตุ ตารางที่มีเครื่องหมาย ดอกจันทร์ หมายความว่ารวมแล้วอาจจะเกินหรือไม่ถึง 100% ไปเล็กน้อย ทั้งที่เนื่องมาจากการปัดเศษส่วน.

3. บุคคลที่ปรึกษาหารือในการเลือกวิชา จากตารางที่ 14 พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ไปปรึกษาหารือกับบิดามารดา คือมีถึงร้อยละ 70.3 รองลงมาก็เป็นเพื่อนสนิทมีร้อยละ 51.9 รองลงมาจากเพื่อนสนิทก็คือญาติพี่น้อง และครูอาจารย์ ซึ่งมีร้อยละของนักเรียนที่มาปรึกษาหารือเท่ากันคือมีร้อยละ 50.3 ส่วนกับเพื่อนรุ่นพี่มีเพียงร้อยละ 37.8 ซึ่งการที่นักเรียนส่วนใหญ่ปรึกษากับบิดามารดามีจำนวนมากกว่าปรึกษากับบุคคลอื่นนั้น น่าจะเป็นเพราะว่าบิดามารดาเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับนักเรียนและนักเรียนให้ความเคารพมากกว่าบุคคลอื่น

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาจำแนกไปตามแผนก แผนกวิทย์พบว่านักเรียนแผนกนี้ส่วนใหญ่ยังคงให้ความสำคัญกับบิดามารดาเพราะมาปรึกษาหารือมีถึงร้อยละ 68.5 ญาติพี่น้องรองลงมามีร้อยละ 50 ครูอาจารย์มีร้อยละ 46.6 เพื่อนสนิทมีร้อยละ 45.8 ส่วนกับเพื่อนรุ่นพี่มีร้อยละ 34.8 ซึ่งมีข้อที่น่าสังเกตว่านักเรียนแผนกนี้ให้ความสำคัญกับกลุ่มญาติพี่น้อง (Kinships) รองลงมาจากบิดามารดา

ส่วนหรับแผนกศิลป์พบว่านักเรียนแผนกนี้ก็เหมือนแผนกวิทย์ คือส่วนใหญ่ยังคงให้ความสำคัญกับบิดามารดามากเพราะมาปรึกษาหารือ มีถึงร้อยละ 71.6 แต่บุคคลที่นักเรียนให้ความสำคัญรองลงมาไม่ใช่กลุ่มญาติพี่น้องเหมือนที่พบ ในแผนกวิทย์ เป็นกลุ่มเพื่อนสนิทซึ่งมีถึงร้อยละ 62.7 รองลงมาเป็นครูอาจารย์ มีร้อยละ 56.7 กลุ่มญาติพี่น้อง มีร้อยละ 50.8 และกลุ่มเพื่อนรุ่นพี่ซึ่งมีร้อยละ 43.28

แต่เมื่อได้พิจารณาแต่ละแผนกไปตามผลการเรียนของนักเรียน แผนกวิทย์พบว่านักเรียนที่มีผลการเรียนดี ปรึกษากับบิดามารดามีจำนวนมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลางและต่ำคือ มีถึงร้อยละ 79.6 ขณะที่นักเรียน 2 กลุ่มหลัง มีร้อยละ 59.3 และ 75 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีผลการเรียนดีให้ความสำคัญกับบิดามารดามากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง และต่ำ กับญาติพี่น้องก็พบเช่นเดียวกัน คือนักเรียนที่มีผลการเรียนดีไปปรึกษากับบิดามารดามีจำนวนมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลางและต่ำ

แต่กับครูอาจารย์พบว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ไปปรึกษาหารือมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนดี คือมีถึงร้อยละ 60 ขณะที่นักเรียนที่มีผลการเรียนดีมีเพียงร้อยละ 45.5

ซึ่งมีจำนวนเท่า ๆ กันกับนักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลางซึ่งมีร้อยละ 42.6 ซึ่งการที่นักเรียนมีผลการเรียนต่ำไปปรึกษาหารือกับครูอาจารย์มากอาจเป็นเพราะเห็นว่าครูอาจารย์เป็นบุคคลที่ตนจะพึ่งได้และโดยปกติครูอาจารย์ก็มักจะมีความห่วงใยในตัวเด็กเหล่านี้เสมอ

ส่วนกับเพื่อนสนิท พบว่าแทบจะไม่มีความแตกต่างกันระหว่างนักเรียนที่มีผลการเรียนต่างกัน

แต่กับเพื่อนรุ่นพี่พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำไปปรึกษามากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนดีและปานกลาง เพราะมีถึงร้อยละ 50 ขณะที่นักเรียนที่มีผลการเรียนดีมีเพียงร้อยละ 34.1 และนักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง มีร้อยละ 29.6 เท่านั้น แสดงว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำพึ่งนักเรียนรุ่นพี่มาก ซึ่งทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนพวกนี้อาจจะเห็นว่าเพื่อนรุ่นพี่ช่วยตนได้

สำหรับแผนกศิลป์ พบว่านักเรียนที่มีผลการเรียนดี มีจำนวนนักเรียนที่มาปรึกษาบิดามารดามากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง คือมีถึงร้อยละ 71.4 ขณะที่นักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลางมีร้อยละ 64.7 แต่กับนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำมีจำนวนไล่เลี่ยกัน

แต่กับเพื่อนสนิทซึ่งนักเรียนแผนกนี้ให้ความสำคัญรองลงมาจากกลุ่มบิดามารดานั้น แทบจะไม่มีความแตกต่างกันระหว่างนักเรียนที่มีผลการเรียนต่างกัน ทำนองเดียวกันกับที่พบในแผนกวิทย์

กับครูอาจารย์ก็เช่นเดียวกันเหมือนที่พบในแผนกวิทย์คือ นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำยังคงมาปรึกษากับครูอาจารย์จำนวนมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนดี คือมีร้อยละ 61.1 ขณะที่นักเรียนที่มีผลการเรียนดีมีเพียงร้อยละ 50 ซึ่งจำนวนที่เท่า ๆ กับนักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง แสดงว่าครูอาจารย์เป็นกลุ่มบุคคลที่นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำไว้วางใจและคิดว่าจะให้คำแนะนำกับตนได้ดี

ส่วนกับญาติพี่น้องพบว่านักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง ปรึกษาหารือมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนดี คือมีร้อยละ 58.9 ขณะนักเรียนที่มีผลการเรียนดีมีร้อยละ 50 ซึ่งมีจำนวนไม่มากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำที่มีร้อยละ 47.2

กับเพื่อนรุ่นพี่พบว่าเหมือนที่พบในแผนกวิทย์ คือนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำไปปรึกษาหารือ มีจำนวนมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนดี คือมีร้อยละ 52.8 ขณะที่นักเรียนที่มีผลการเรียนดีมีเพียงร้อยละ 28.6 เท่านั้น

เพราะฉะนั้นอาจกล่าวสรุปจากการค้นพบเกี่ยวกับบุคคลที่นักเรียนทั้ง 2 แผนกปรึกษาหารือได้ว่านักเรียนที่มีผลการเรียนดีส่วนใหญ่จะปรึกษาหารือกับบิดามารดา แต่นักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง และโดยเฉพาะต่ำ จะปรึกษาหารือกับครูอาจารย์ และเพื่อนรุ่นพี่มากกว่า ซึ่งจากความแตกต่างอันนี้ กล่าวได้ว่าผลการเรียนมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่นักเรียนไปปรึกษาหารือ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 อัตราส่วนร้อยของนักเรียน จำแนกตามแผนก ผลการเรียนของนักเรียน และบุคคลที่ปรึกษาหารือในการเลือกวิชา

บุคคลที่ปรึกษาหารือในการเลือกวิชา	แผนกวิทย์				แผนกศิลป์				รวมทั้งหมด
	ผลการเรียนของนักเรียน				ผลการเรียนของนักเรียน				
	ดี	ปานกลาง	ต่ำ	รวม	ดี	ปานกลาง	ต่ำ	รวม	
บิดา มารดา	79.6 (35)	59.3 (32)	75.0 (15)	69.5 (82)	71.4 (10)	64.7 (11)	75.0 (27)	71.6 (48)	70.3 (130)
ครู - อาจารย์	45.5 (20)	42.6 (23)	60.0 (12)	46.6 (55)	50.0 (7)	52.9 (9)	61.1 (22)	56.7 (38)	50.3 (93)
ญาติพี่น้อง	54.6 (24)	48.2 (26)	45.0 (9)	50.0 (59)	50.0 (7)	58.9 (10)	47.2 (17)	50.8 (34)	50.3 (93)
เพื่อนสนิท	43.2 (19)	48.2 (26)	45.0 (9)	45.8 (54)	64.3 (9)	64.7 (11)	61.1 (22)	62.7 (42)	51.9 (96)
เพื่อนรุ่นพี่	34.1 (15)	29.6 (16)	50.0 (10)	34.8 (41)	28.6 (4)	35.3 (6)	52.8 (19)	43.3 (29)	37.9 (70)
รวม	(44)	(54)	(20)	(118)	(14)	(17)	(36)	(67)	(185)

หมายเหตุ นักเรียนหนึ่งคนปรึกษาบุคคลต่าง ๆ ได้หลายคน แล้วแต่นักเรียนจะเลือกปรึกษาหรือไม่ปรึกษาบุคคลไหน

4. <u>การปรึกษาหารือกับบิดามารดาในการเลือกวิชาเรียน</u> ในตารางนี้อยากทราบว่าเมื่อนักเรียนไปปรึกษาหารือกับบิดามารดาในการเลือกวิชาเรียน มีกี่คนที่บิดามารดาได้แนะการเลือกวิชาเรียนและมีกี่คนที่ไม่ได้รับคำแนะนำ และมีความแตกต่างระหว่างนักเรียนที่มีผลการเรียนต่างกันหรือไม่ จากตารางที่ 15 พบว่ามีนักเรียนถึงร้อยละ 42.3 ที่ไม่ได้รับคำแนะนำวิชาที่ควรเรียน มีนักเรียนร้อยละ 57.7 เท่านั้น ที่ได้รับคำแนะนำวิชาที่เรียน แสดงว่ามีนักเรียนที่ไปปรึกษาบิดามารดาเป็นจำนวนมาก แต่ไม่ได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับวิชาเรียน

อย่างไรก็ตามเมื่อได้พิจารณาจำแนกไปตามผลการเรียนของนักเรียน พบว่ามีความแตกต่างกันกันระหว่างนักเรียนที่มีผลการเรียนต่างกัน กล่าวคือนักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง และต่ำส่วนใหญ่ไม่ได้รับคำแนะนำวิชาที่เรียน คือมีร้อยละ 48.8 และ 45.2 ส่วนนักเรียนที่มีผลการเรียนดีส่วนใหญ่ ได้รับคำแนะนำวิชาที่เรียน คือมีถึงร้อยละ 66.7 จากความแตกต่างอันนี้แสดงว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนดีคงจะได้รับความเอาใจใส่จากบิดามารดามากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลางและต่ำ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่านักเรียนที่มีผลการเรียนดีบิดามารดามีการศึกษาดี ซึ่งให้คำแนะนำได้มาก และจากผลอันนี้อาจกล่าวได้ด้วยว่าผลการเรียนมีความสัมพันธ์กับการปรึกษาหารือกับบิดามารดาในการเลือกวิชาเรียน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 อัตราส่วนร้อยของนักเรียน จำแนกตามผลการเรียน (ของนักเรียน) และการไปปรึกษาหารือกับบิดามารดา (รวมนักเรียนทั้ง 2 แผนก)

นักเรียนที่ไปปรึกษาหารือกับบิดามารดาเกี่ยวกับวิชาที่เรียน	ผลการเรียนของนักเรียน			รวม
	ดี	ปานกลาง	ต่ำ	
พวกที่ไม่ได้รับคำแนะนำวิชาที่เรียน	33.3 (15)	48.8 (21)	45.2 (19)	42.3 (55)
พวกที่ได้รับคำแนะนำวิชาที่เรียน	66.7 (30)	51.2 (22)	54.8 (23)	57.7 (75)
รวม	100.0 (45)	100.0 (43)	100.0 (42)	100.0 (130)

5. <u>วิชาที่บิดามารดาแนะนำ</u> ผลจากตารางที่ 15 ได้ทราบว่า มีนักเรียนมากเหมือนกันที่ไปปรึกษาหารือกับบิดามารดาแล้วไม่ได้รับคำแนะนำในการเลือกวิชา แต่นักเรียนที่ได้รับคำแนะนำก็มีจำนวนมากเหมือนกัน ฉะนั้นในตารางต่อไปนี้จึงอยากจะทราบว่านักเรียนที่ได้รับคำแนะนำวิชาที่เรียน วิชาที่ได้รับคำแนะนำนั้นเป็นวิชาอะไร จากตารางที่ 16 พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ได้รับคำแนะนำให้เรียนวิชาแพทย์มากเป็นอันดับหนึ่ง คือมีถึงร้อยละ 48 รองลงมาก็เป็นวิชานิติศาสตร์ มีร้อยละ 13.3 วิชาวิศวกรรมศาสตร์มีร้อยละ 10.7 นอกจากนั้นก็เป็นวิชาวิทยาศาสตร์ พาณิชยศาสตร์การบัญชี และอื่น ๆ ซึ่งการที่นักเรียนได้รับคำแนะนำจากบิดามารดาให้เรียนวิชาแพทย์ มากกว่าวิชาอื่น อาจเป็นเพราะบิดามารดาของนักเรียนอาจจะเห็นว่าวิชานี้ เมื่อจบออกมาประกอบอาชีพแล้ว จะหาความก้าวหน้ามั่นคงในอาชีพได้

และเมื่อได้พิจารณาเรื่องดังกล่าว จำแนกไปตามผลการเรียนพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ได้รับคำแนะนำจากบิดามารดาให้เรียนวิชาแพทย์ แต่นักเรียนที่มีผลการเรียนดี ได้รับคำแนะนำจากบิดามารดาให้เรียนวิชานี้มีจำนวนมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลางและโดยเฉพาะต่ำคือมีถึงร้อยละ 70 ขณะที่นักเรียน 2 กลุ่มหลังมีเพียงร้อยละ 54.6 และ 13 เท่านั้น จากผลอันนี้แสดงว่าการแนะนำวิชาของบิดามารดาคงจะได้คำนึงถึงความสามารถในการเรียนของนักเรียนประกอบด้วยเหมือนกัน ผลจึงออกมาดังกล่าวข้างต้น คือนักเรียนที่มีผลการเรียนดี ได้รับคำแนะนำให้เรียนวิชาแพทย์มาก ซึ่งจากความแตกต่างนี้อาจกล่าวได้ว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนกับการแนะนำวิชาที่เรียนของบิดามารดา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 อัตราส่วนร้อยของนักเรียน จำแนกตามผลการเรียนของนักเรียนและวิชาที่บิดามารดาแนะนำ (รวมนักเรียนทั้ง 2 แผนก)

วิชาที่บิดามารดาแนะนำ	ผลการเรียนของนักเรียน			รวมทั้งหมด
	ดี	ปานกลาง	ต่ำ	
แพทยศาสตร์	70.0 (21)	54.6 (12)	13.0 (3)	48.0 (36)
นิติศาสตร์	6.7 (2)	4.6 (1)	30.4 (7)	13.3 (10)
วิศวกรรมศาสตร์	3.3 (1)	13.6 (3)	17.4 (4)	20.7 (8)
วิทยาศาสตร์	-	9.1 (2)	13.0 (3)	6.7 (5)
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	6.7 (2)	4.6 (1)	8.7 (2)	6.7 (5)
วิชาอื่น ๆ	13.3 (4)	13.6 (3)	17.4 (4)	14.7 (11)
รวม	100.0 (30)	100.0* (22)	100.0* (23)	100.0* (75)

หมายเหตุ วิชาอื่น ๆ คือวิชา รัฐศาสตร์ อักษรศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ และเภสัชกรรมศาสตร์

6. <u>วิชาที่นักเรียนเลือกกับวิชาที่บิดา มารดาแนะนำ</u> ในหัวข้อนี้อยากจะทราบว่า การเลือกวิชาของนักเรียนตรงกับวิชาที่บิดามารดาแนะนำมากน้อยแค่ไหน ทั้งนี้ เพื่อที่จะดูอิทธิพลของบิดามารดาที่จะมีต่อนักเรียนด้วย จากตารางที่ 17 พบว่า นักเรียน 75 คน จาก 130 คน ที่ไปปรึกษาหารือการเลือกวิชาจากบิดามารดาและได้รับการแนะนำวิชาว่าควรจะเรียนอะไรด้วยนั้นมีนักเรียนร้อยละ 48 เท่านั้นที่เลือกวิชาด้วยตนเอง ตรงกับที่บิดามารดาแนะนำ ส่วนนักเรียนที่เหลืออีกร้อยละ 52 เลือกวิชาด้วยตนเองไม่ตรงกับที่บิดาแนะนำ แสดงว่านักเรียนได้เลือกวิชาไปตามความถนัด ความสนใจของนักเรียนมากกว่าจะเลือกตามคำแนะนำของบิดามารดา

อย่างไรก็ตาม เมื่อได้พิจารณาไปตามผลการเรียนของนักเรียนพบว่า มีความแตกต่างระเบียบนักเรียนที่มีผลการเรียนดี กับนักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลางและต่ำ กล่าวคือ นักเรียนที่มีผลการเรียนดี ได้เลือกวิชาด้วยตนเองตรงกับที่บิดามารดาแนะนำมีจำนวนมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลางและต่ำ คือมีถึงร้อยละ 71.4 ขณะที่นักเรียน 2 กลุ่มหลังที่ตรง มีเพียงร้อยละ 33.3 และ 34.8 เท่านั้น

ซึ่งความแตกต่างข้างต้นนี้แสดงว่ากรณีของนักเรียนที่มีผลการเรียนดีคงจะได้เลือกวิชาไปตามความถนัด ความเหมาะสมกับความสามารถทางการเรียนของตน ซึ่งทางฝ่ายบิดามารดาของนักเรียนก็คงจะได้ตระหนักถึงเรื่องดังกล่าว แต่กรณีของนักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง และต่ำ นักเรียนอาจจะคิดว่าวิชาที่ตนจะสามารถเรียนทั่วไปนั้นควรจะเป็นอย่างหนึ่ง แต่บิดามารดาอาจจะคิดว่าควรจะเรียนอีกอย่างหนึ่ง ผลจึงเป็นที่พบและจากผลอันนี้อาจกล่าวได้ว่า ผลการเรียนมีความสัมพันธ์กับการเลือกวิชาของนักเรียนและการแนะนำวิชาที่เรียนของบิดามารดา

ตารางที่ 17 ความสัมพันธ์ระหว่างวิชาที่นักเรียนเลือกกับวิชาที่บิดามารดาแนะนำ จำแนกตามผลการเรียนของนักเรียน (รวมนักเรียนทั้ง 2 แผนก)

	ผลการเรียนของนักเรียน									รวมทั้งหมด		
	ดี			ปานกลาง			ต่ำ					
	วิชาที่นักเรียนเลือก		รวม	วิชาที่นักเรียนเลือก		รวม	วิชาที่นักเรียนเลือก		รวม	วิชาที่นักเรียนเลือก		รวม
	ตรง	ไม่ตรง		ตรง	ไม่ตรง		ตรง	ไม่ตรง		ตรง	ไม่ตรง	
วิชาที่บิดามารดาแนะนำ	71.4	28.6	100.0	33.3	66.7	100.0	34.8	65.2	100.0	48.0	52.0	100.0
	(20)	(8)	(28)	(8)	(16)	(24)	(8)	(13)	(21)	(36)	(39)	(75)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

7. <u>การปรึกษาหารือกับครูอาจารย์ในการเลือกวิชาที่เรียน</u> ในตารางต่อไปนี้อยากจะทราบว่าเมื่อนักเรียนมาปรึกษาหารือกับครูในการเลือกวิชา มีนักเรียนกี่คนที่ได้รับการแนะนำวิชาที่เรียน และมีกี่คนที่ไม่ได้รับคำแนะนำ และมีความแตกต่างระหว่างนักเรียนที่มีผลการเรียนต่างกันหรือไม่ จากตารางที่ 18 พบว่านักเรียนส่วนใหญ่คือมีถึงร้อยละ 63.4 ไม่ได้รับคำแนะนำวิชาที่เรียน มีนักเรียนเพียงร้อยละ 36.6 เท่านั้นที่ได้รับคำแนะนำวิชาที่เรียน อันนี้แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่คงจะมาหารือเฉย ๆ

อย่างไรก็ตาม เมื่อได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวไปตามผลการเรียน พบว่ามีความแตกต่างระหว่างนักเรียนที่มีผลการเรียนต่างกัน กล่าวคือนักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลางและโดยเฉพาะต่ำส่วนใหญ่ไม่ได้รับคำแนะนำวิชาที่เรียนคือมีถึงร้อยละ 55.4 และ 79.4 ส่วนนักเรียนที่มีผลการเรียนดีส่วนใหญ่ได้รับคำแนะนำ คือมีร้อยละ 51.8 ซึ่งความแตกต่างที่เกิดขึ้นนี้แสดงให้เห็นว่าการไปปรึกษาหารือกับครูในการเลือกวิชานี้ นักเรียนที่มีผลการเรียนดีได้รับความเอาใจใส่จากครูอาจารย์มากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง และโดยเฉพาะต่ำ และจากผลอันนี้อาจกล่าวได้ด้วยว่าผลการเรียนมีความสัมพันธ์กับการไปปรึกษาหารือกับครูอาจารย์ในการเลือกวิชาที่เรียน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 อัตราส่วนร้อยของนักเรียน จำแนกตามผลการเรียนของนักเรียนและการไปปรึกษาหารือกับครูอาจารย์ในการเลือกวิชาเรียน (รวมนักเรียนทั้ง 2 แผนก)

นักเรียนที่ไปปรึกษาหารือกับครูในการเลือกวิชาเรียน	ผลการเรียนของนักเรียน			รวมทั้งหมด
	ดี	ปานกลาง	ต่ำ	
นักเรียนพวกที่ไม่ได้รับคำแนะนำวิชาที่เรียน	48.2 (13)	59.4 (19)	79.4 (27)	63.4 (59)
นักเรียนพวกที่ได้รับคำแนะนำวิชาที่เรียน	51.8 (14)	40.6 (13)	20.6 (7)	36.6 (34)
รวม	100.0 (27)	100.0 (32)	100.0 (34)	100.0 (93)

8. <u>วิชาที่นักเรียนเลือกกับวิชาที่ครูแนะนำ</u> ตารางนี้อยากจะทราบว่าการเลือกวิชาของนักเรียนตรงกับวิชาที่ครูแนะนำมากน้อยแค่ไหน ทั้งนี้ในฐานะที่ครูเป็นผู้หนึ่งที่ทราบว่านักเรียนแต่ละคนมีผลการเรียน หรือมีความสามารถทางการเรียนเป็นอย่างไร จากตารางที่ 19 พบว่ามีนักเรียนร้อยละ 42.1 เท่านั้นที่เลือกวิชาด้วยตนเอง ตรงกับที่ครูแนะนำ อีกร้อยละ 57.5 ไม่ตรง แสดงว่านักเรียนคงจะเลือกเรียนไปทางหนึ่ง ซึ่งอาจจะไปตามความถนัด ความสนใจของตน ขณะที่ครูก็อาจจะแนะนำไปอีกทางหนึ่ง ซึ่งครูอาจจะคิดว่าทางนี้วิชาเหมาะสมสำหรับนักเรียน

อย่างไรก็ตาม เมื่อได้พิจารณาไปตามผลการเรียนของนักเรียน พบว่านอกจากจะไม่มีความแตกต่างระหว่างนักเรียนที่มีผลการเรียนต่างกันแล้ว ยังพบต่อไปอีกว่า นักเรียนที่เลือกวิชาด้วยตนเองที่ตรงกับครูแนะนำยังคงมีจำนวนเท่ากันกับตอนพิจารณาที่ยังไม่ได้จำแนกไปตามผลการเรียนของนักเรียน ส่วนพวกไม่ตรงก็เช่นเดียวกัน อันนี้แสดงว่าผลการเรียนไม่มีอิทธิพลต่อวิชาที่นักเรียนเลือกกับวิชาที่ครูแนะนำเลย

ตารางที่ 19 ความสัมพันธ์ระหว่างวิชาที่นักเรียนเลือกกับวิชาที่ครูอาจารย์แนะนำ จำแนกตามผลการเรียนของนักเรียน (รวมนักเรียนทั้ง 2 แผนก)

	ผลการเรียนของนักเรียน									รวมทั้งหมด		
	ดี			ปานกลาง			ต่ำ					
	วิชาที่นักเรียนเลือก		รวม	วิชาที่นักเรียนเลือก		รวม	วิชาที่นักเรียนเลือก		รวม	วิชาที่นักเรียนเลือก		รวม
	ตรง	ไม่ตรง		ตรง	ไม่ตรง		ตรง	ไม่ตรง		ตรง	ไม่ตรง	
วิชาที่ครูแนะนำ	42.9 (6)	57.1 (8)	100.0 (14)	46.1 (6)	53.9 (7)	100.0 (13)	42.9 (3)	57.1 (4)	100.0 (7)	42.1 (15)	57.9 (19)	100.0 (34)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

9. <u>การปรึกษาหารือกับเพื่อนสนิทในการเลือกวิชา</u> ในตารางนี้อยากจะทราบว่าเมื่อนักเรียนมาปรึกษาหารือกับเพื่อนสนิทในการเลือกวิชา มีนักเรียนกี่คนที่ได้รับคำแนะนำและอีกกี่คนที่ไม่ได้รับคำแนะนำ และมีความแตกต่างกันอย่างไรระหว่างนักเรียนที่มีผลการเรียนต่างกัน จากตารางที่ 20 พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ คือร้อยละ 54.2 ไม่ได้รับคำแนะนำวิชาที่เรียน มีนักเรียนร้อยละ 45.8 เท่านั้นที่ได้รับคำแนะนำ แสดงว่าการไปปรึกษาหารือของนักเรียนอาจเป็นการปรึกษาหารือทั่ว ๆ ไป เพื่อให้ได้รับความรู้เกี่ยวกับการเลือกวิชาอย่างกว้าง ๆ ก็ได้ ทำนองเดียวกับที่พบในกรณีของครูอาจารย์

อย่างไรก็ตาม เมื่อได้พิจารณาจำแนกไปตามผลการเรียน พบว่ามีความแตกต่างกันระหว่างนักเรียนที่มีผลการเรียนต่างกัน กล่าวคือ นักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลางและต่ำส่วนนักเรียนที่มีผลการเรียนดีส่วนใหญ่คือมีร้อยละ 67.1 ได้รับคำแนะนำ จากผลข้างต้นการที่นักเรียนที่มีผลการเรียนดี ได้รับคำแนะนำวิชาที่เรียนจากเพื่อนสนิทมากกว่า อาจเป็นเพราะเพื่อนสนิทกลุ่มนี้เป็นพวกที่มีผลการเรียนดี เหมือนกันและรู้ว่าควรจะเรียนวิชาอะไรจึงให้คำแนะนำได้มาก และจากผลอันนี้ กล่าวได้ว่าผลการเรียนมีความสัมพันธ์กับการไปปรึกษาหารือกับเพื่อนสนิทในการเลือกวิชา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 อัตราส่วนร้อยของนักเรียนจำแนกตามผลการเรียนของนักเรียนและการไปปรึกษาหารือกับเพื่อนสนิทในการเลือกวิชาเรียน (รวมนักเรียนทั้ง 2 แผนก)

นักเรียนที่ไปปรึกษาหารือกับเพื่อนสนิทในการเลือกวิชาเรียน	ผลการเรียนของนักเรียน			รวมทั้งหมด
	ดี	ปานกลาง	ต่ำ	
นักเรียนพวกที่ไม่ได้รับคำแนะนำวิชาที่เรียน	32.9 (11)	62.2 (23)	58.1 (18)	54.2 (52)
นักเรียนพวกที่ได้รับคำแนะนำวิชาที่เรียน	67.1 (17)	37.8 (14)	41.9 (13)	45.8 (14)
รวม	100.0 (28)	100.0 (37)	100.0 (31)	100.0 (96)

10. <u>วิชาที่นักเรียนเลือกกับวิชาที่เพื่อนสนิทแนะนำ</u> ในตารางต่อไปนี้จะวิเคราะห์ดูว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างวิชาที่นักเรียนเลือกกับวิชาที่เพื่อนสนิทแนะนำอย่างไรหรือไม่ ทั้งนี้เพื่ออยากจะทราบถึงอิทธิพลของเพื่อนสนิทที่จะมีต่อนักเรียน จากตารางที่ 21 พบว่ามีนักเรียนร้อยละ 52.3 เท่านั้น เลือกวิชาด้วยตนเอง ตรงกับที่เพื่อนแนะนำ แสดงว่าการเลือกวิชาของนักเรียนส่วนใหญ่จะเลือกไปตามความถนัด ความสนใจของตนเอง

อย่างไรก็ตามเมื่อได้พิจารณาเกี่ยวกับเรื่องนี้ ไปตามผลการเรียนของนักเรียน พบว่ามีความแตกต่างกันระหว่างนักเรียนที่มีผลการเรียนต่างกัน กล่าวคือ นักเรียนที่มีผลการเรียนดี

จะเลือกวิชาตรงกับที่เพื่อนสนิท มีจำนวนมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ คือมีถึงร้อยละ 52.9 ขณะที่นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ เลือกตรงมีเพียงร้อยละ 23.1 อันนี้แสดงว่านักเรียนที่มีผลการเรียนดี มีความคิดตรงกับเพื่อนสนิทมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการแนะนำวิชาของเพื่อนสนิทของนักเรียนที่มีผลการเรียนดี (ตารางที่ 20) ได้ตระหนักในเรื่องนี้ว่า วิชาที่ตนแนะนำกับเพื่อนนั้น มีความเหมาะสม เพื่อนสามารถเรียนได้ ซึ่งในเรื่องต่าง ๆ ดังกล่าวเพื่อนสนิทของนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำอาจจะตระหนักน้อยกว่า

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 ความสัมพันธ์ระหว่างวิชาที่นักเรียนเลือกกับวิชาที่เพื่อนสนิทแนะนำ จำแนกตามผลการเรียนของนักเรียน (รวมนักเรียนทั้ง 2 แผนก)

	ผลการเรียนของนักเรียน									รวมทั้งหมด		
	ดี			ปานกลาง			ต่ำ					
	วิชาที่นักเรียนเลือก		รวม	วิชาที่นักเรียนเลือก		รวม	วิชาที่นักเรียนเลือก		รวม	วิชาที่นักเรียนเลือก		รวม
	ตรง	ไม่ตรง		ตรง	ไม่ตรง		ตรง	ไม่ตรง		ตรง	ไม่ตรง	
วิชาที่เพื่อนสนิทแนะนำ	52.9 (9)	47.1 (8)	100.0 (17)	78.6 (11)	21.4 (3)	100.0 (14)	23.1 (3)	76.9 (10)	100.0 (13)	52.3 (23)	47.7 (21)	100.0 (44)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

11. ความรู้ในการเลือกวิชา ตารางนี้ต้องการทราบว่านักเรียนได้มีการเตรียมตัวที่จะหาความรู้เกี่ยวกับการเลือกวิชาไว้ล่วงหน้าบ้างหรือไม่ เพราะการตระเตรียมไว้จะเป็นประโยชน์กับตัวนักเรียนมาก แม้ว่าการที่นักเรียนได้ไปปรึกษาหารือกับบุคคลต่าง ๆ แล้วนั้นจะถือว่าเป็นการได้ความรู้ทางหนึ่งแล้วก็ตาม แต่ก็ยังไม่พอ ต้องหาด้วยตนเองอีก ซึ่งในเรื่องนี้จากตารางที่ 22 พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้ในการเลือกวิชาอยู่ในชั้นปานกลาง คือมีความรู้พอสมควร หรือปานกลาง มีถึงร้อยละ 68.6 ที่มีความรู้ดีและมีความรู้น้อย มีน้อย ซึ่งจากผลอันนี้แสดงว่า การเตรียมตัวหาความรู้เกี่ยวกับการเลือกวิชาของนักเรียนยังไม่ดีพอ

อย่างไรก็ตาม เมื่อได้พิจารณาไปตามแผนก นอกจากจะพบว่าไม่มีความแตกต่างระหว่างแผนกแล้วยังพบต่อไปอีกว่าผลที่พบ เหมือนตอนที่พิจารณารวมแผนก คือนักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้ในการเลือกวิชาพอสมควร หรืออยู่ในระดับปานกลาง

และเมื่อได้พิจารณาแต่ละแผนกไปตามผลการเรียนของนักเรียนพบว่าผลคล้ายกันทั้ง 2 แผนกคือ นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้ในการเลือกวิชาอยู่ในขั้นพอสมควร หรือปานกลาง แต่นักเรียนที่มีผลการเรียนดีมีแนวโน้มไปทางมีความรู้ดีมากกว่านักเรียนกลุ่มอื่น และนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ (โดยเฉพาะแผนกวิทย์) ที่มีแนวโน้มไปทางมีความรู้ในการเลือกวิชาน้อยเมื่อเทียบกับกลุ่มอื่น

ซึ่งจากผลข้างต้น แสดงว่าโดยทั่วไปนักเรียนที่มีผลการเรียนดี มีความรู้ในการเลือกวิชา โดยทั่วไปดีกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง และโดยเฉพาะต่ำ อันนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนที่มีผลการเรียนดี เป็นพวกที่มีความกระตือรือร้น และเวลาจะทำอะไรมักจะมีการเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนเสมอ และจากผลอันนี้ กล่าวได้ว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนกับความรู้ในการเลือกวิชาของนักเรียน

ตารางที่ 22 อัตราส่วนร้อยของนักเรียน จำแนกตามแผนก ผลการเรียนของนักเรียน และความรู้ในการเลือกวิชา

ความรู้ในการเลือกวิชา	แผนกวิทย์				แผนกศิลป์				รวมทั้งหมด
	ผลการเรียนของนักเรียน				ผลการเรียนของนักเรียน				
	ดี	ปานกลาง	ต่ำ	รวม	ดี	ปานกลาง	ต่ำ	รวม	
ดี	22.7 (10)	14.8 (8)	- -	15.2 (18)	28.6 (4)	17.6 (3)	11.1 (4)	16.4 (11)	15.7 (29)
พอสมควร	65.9 (29)	70.4 (38)	60.0 (12)	67.0 (79)	57.1 (8)	76.5 (13)	75.0 (27)	71.6 (48)	68.6 (127)
น้อย	11.4 (5)	14.8 (8)	40.0 (8)	17.8 (21)	14.3 (2)	5.9 (1)	13.9 (5)	11.9 (8)	15.7 (29)
รวม	100.0 (44)	100.0 (54)	100.0 (20)	100.0 (118)	100.0 (14)	100.0 (17)	100.0 (36)	100.0* (67)	100.0 (185)

12. <u>โอกาสเข้าศึกษาในวิชาที่เลือก</u> ตารางนี้ต้องการทราบว่าเมื่อนักเรียนได้เลือกเรียนวิชาเรียนแล้วจะโดยการไปปรึกษาหารือกับบิดามารดา หรือกับบุคคลอื่น นักเรียนมีความมั่นใจในโอกาสที่จะเข้าศึกษาวิชาเลือกมากน้อยแค่ไหน จากตารางที่ 23 พบว่า โดยทั่วไปนักเรียนส่วนใหญ่คือมีร้อยละ 46 คิดว่าจะมีโอกาสเข้าศึกษาโดยมีความมั่นใจอยู่ในระดับปานกลาง ที่เหลืออีกร้อยละ 38 ไม่แน่ใจ และมีนักเรียนอีกร้อยละ 14.1 เท่านั้น ที่คิดว่าจะมีโอกาสเข้าศึกษาในวิชาที่เลือกได้แน่นอน แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่มั่นใจอยู่ในขั้นปานกลาง

อย่างไรก็ตาม เมื่อได้พิจารณาไปตามแผนก นอกจากจะพบว่า ไม่มีความแตกต่างระหว่างแผนกแล้วยังพบต่อไปอีกว่า ผลที่ได้เหมือนตอนยังพิจารณารวมคือยังไม่ได้แยกแผนก

และเมื่อได้พิจารณาแต่ละแผนกในเรื่องดังกล่าวไปตามผลการเรียนของนักเรียน พบเหมือนกันทั้ง 2 แผนกอีกคือ นักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลางส่วนใหญ่ประมาณครึ่งหนึ่งของทั้งหมด คิดว่าจะมีโอกาส จะเข้าศึกษาในวิชาที่เลือกโดยมีความมั่นใจปานกลาง ส่วนนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำส่วนใหญ่คือร้อยละ 60 ของแผนกวิทย์ และ 53 ของแผนกศิลป์ ไม่แน่ใจ คงมีเฉพาะนักเรียนที่มีผลการเรียนดีส่วนหนึ่ง เท่านั้นที่คิดว่าจะมีโอกาสเข้าศึกษาในวิชาที่เลือกได้แน่นอน แม้ว่าจำนวนจะไม่มากก็ตาม

ซึ่งจากผลข้างต้นนี้ (ทั้งกรณีของนักเรียนแผนกวิทย์และศิลป์) แสดงว่านักเรียนที่มีผลการเรียนดี โดยทั่วไปมีความมั่นใจในโอกาสที่เข้าศึกษาในวิชาที่เลือกมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลางและโดยเฉพาะต่ำอันนี้ อาจจะเป็นเพราะนักเรียนที่มีผลการเรียนดีมีความรู้ และมีการเตรียมตัวดีกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลางและต่ำ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 อัตราส่วนร้อยของนักเรียน จำแนกตามแผนก ผลการเรียนของนักเรียน และโอกาสเข้าศึกษาในวิชาเลือก

โอกาสเข้าศึกษาในวิชาที่เลือก	แผนกวิทย์				แผนกศิลป์				รวมทั้งหมด
	ผลการเรียนของนักเรียน				ผลการเรียนของนักเรียน				
	ดี	ปานกลาง	ต่ำ	รวม	ดี	ปานกลาง	ต่ำ	รวม	
ได้แน่นอน	25.0 (11)	13.0 (7)	5.0 (1)	16.1 (19)	35.7 (5)	11.8 (2)	- -	10.5 (7)	14.1 (26)
ได้ปานกลาง	45.5 (20)	51.9 (28)	35.0 (7)	46.6 (55)	42.9 (6)	58.8 (10)	38.9 (14)	44.8 (30)	46.0 (85)
ไม่แน่ใจ	27.3 (12)	35.2 (19)	60.0 (12)	36.4 (43)	21.4 (3)	29.4 (5)	52.8 (19)	40.3 (27)	37.8 (70)
ไม่มีโอกาส	2.3 (1)	- -	- -	0.9 (1)	- -	- -	8.3 (3)	4.4 (3)	2.2 (4)
รวม	100.0* (44)	100.0* (54)	100.0 (20)	100.0 (118)	100.0 (14)	100.0 (17)	100.0 (36)	100.0 (67)	100.0* (185)

13. <u>มหาวิทยาลัยที่เลือกเป็นอันดับ 1</u> จากตารางที่ 24 พบว่านักเรียนส่วนใหญ่เลือกจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย คือมีถึงร้อยละ 52.9 รองลงมาเป็นมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งมีนักเรียนเลือกน้อยกว่าประมาณครึ่งหนึ่งคือมีร้อยละ 26.4 เท่านั้น ส่วนมหาวิทยาลัยอื่น คือเชียงใหม่ มหิดล เกษตรศาสตร์ และอื่น ๆ มีนักเรียนเลือกกันน้อยมาก การที่นักเรียน

เลือกจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัยมากกว่าสถาบันอื่น ๆ ประการที่หนึ่ง อาจเป็นเพราะสถาบันนี้มีวิชาที่นักเรียนจะเลือกศึกษาได้มาก และอีกประการหนึ่งอาจจะเป็นเพราะจำนวนนิสิตนักศึกษาที่จะรับ มหาวิทยาลัยนี้รับได้มากกว่าสถาบันอื่น

อย่างไรก็ตาม เมื่อได้พิจารณาจำแนกไปตามแผนก แผนกวิทย์พบว่านักเรียนแผนกนี้มากกว่าครึ่งหนึ่งของทั้งหมด คือร้อยละ 68.6 เลือกจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย เป็นอันดับ 1 ที่เหลือนอกนั้นก็เลือกสถาบันอื่น ๆ ซึ่งมีจำนวนที่ไม่แตกต่างกัน แต่แผนกศิลป์พบว่า นักเรียนแผนกนี้ส่วนใหญ่เลือกมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มากกว่ามีถึงร้อยละ 64.2 รองลงมาคือจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย มีร้อยละ 25.4 ส่วนมหาวิทยาลัยอื่น ๆ นักเรียนแผนกนี้เลือกกันน้อยมาก จากผลอันนี้แสดงว่านักเรียนแผนกวิทย์ส่วนใหญ่เลือกจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย ส่วนแผนกศิลป์ เลือกมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

แต่เมื่อได้พิจารณาแต่ละแผนกไปตามผลการเรียนของนักเรียน พบว่ามีความแตกต่างระหว่างนักเรียนที่มีผลการเรียนต่างกันทั้ง 2 แผนก กล่าวคือแผนกวิทย์ นักเรียนที่มีผลการเรียนดี ร้อยละ 91 เลือกจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัยเป็นอันดับ 1 ส่วนนักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลางและต่ำที่เลือกสถาบันนี้มีร้อยละ 57.4 และ 50 เท่านั้น สำหรับแผนกศิลป์พบว่านักเรียนแผนกนี้ที่มีผลการเรียนดี และปานกลางเลือกมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นอันดับ 1 มีจำนวนเท่า ๆ กัน คือ มีร้อยละ 71.4 และ 70.6 แต่กับนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำแตกต่างกันเพราะนักเรียนกลุ่มนี้เลือกสถาบันนี้มีเพียงร้อยละ 58.3 ซึ่งการที่นักเรียนกลุ่มนี้มีน้อยเพราะว่าส่วนหนึ่งคือ มีประมาณร้อยละ 30.6 ไปเลือกจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย ขณะที่ที่นักเรียนนี้มีผลการเรียนดี แผนกนี้เลือกสถาบันนี้มีเพียงร้อยละ 14.3 เท่านั้นเอง

ฉะนั้น จากผลปรากฏข้างต้นแสดงว่า นักเรียนแผนกวิทย์ที่มีผลการเรียนดี ส่วนใหญ่เลือกจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย ส่วนแผนกศิลป์ นักเรียนที่มีผลการเรียนดีและปานกลางเลือกมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และจากผลความแตกต่างระหว่างนักเรียนที่มีผลการเรียนต่างกันนี้อาจกล่าวด้วยได้ว่า ผลการเรียนมีความสัมพันธ์กับการเลือกมหาวิทยาลัยอันดับ 1

ตารางที่ 24 อัตราส่วนร้อยของนักเรียนจำแนกตามแผนก ผลการเรียนของนักเรียน และมหาวิทยาลัยที่เลือกเป็นอันดับ 1

มหาวิทยาลัยที่เลือกเป็นอันดับ 1	แผนกวิทย์				แผนกศิลป์				รวมทั้งหมด
	ผลการเรียนของนักเรียน				ผลการเรียนของนักเรียน				
	ดี	ปานกลาง	ต่ำ	รวม	ดี	ปานกลาง	ต่ำ	รวม	
จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย	90.9 (40)	57.4 (31)	50.0 (10)	68.6 (81)	14.3 (2)	23.5 (4)	30.6 (11)	25.4 (17)	52.9 (98)
ธรรมศาสตร์	- -	7.4 (4)	10.0 (2)	5.1 (6)	71.4 (10)	70.6 (12)	58.3 (21)	64.2 (43)	26.4 (49)
เชียงใหม่	2.3 (1)	11.1 (6)	10.0 (2)	7.6 (9)	- -	5.9 (1)	5.6 (2)	4.9 (3)	6.5 (12)
มหิดล	6.7 (3)	13.0 (7)	- -	8.5 (10)	7.1 (1)	- -	- -	1.5 (1)	6.0 (11)
เกษตรศาสตร์	- -	9.3 (5)	25.0 (5)	8.5 (10)	- -	- -	2.8 (1)	1.5 (1)	6.0 (11)
อื่น ๆ	- -	1.9 (1)	5.0 (1)	1.7 (2)	7.1 (1)	- -	2.8 (1)	3.1 (2)	2.2 (4)
รวม	* 100.0 (44)	* 100.0 (54)	100.0 (20)	100.0 (118)	* 100.0 (14)	100.0 (17)	* 100.0 (36)	* 100.0 (67)	100.0 (185)

หมายเหตุ มหาวิทยาลัยอื่น ๆ คือ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และศิลปากร.

14. <u>วิชาที่สอบเข้ายากอันดับ 1</u> จากตารางที่ 25 พบว่าวิชาที่นักเรียนส่วนใหญ่คิดว่าสอบเข้ายากมากเป็นอันดับ 1 คือ วิชาแพทยศาสตร์ มีถึงร้อยละ 70.3 รองลงมาคือ วิชานิติศาสตร์ มีร้อยละ 12.4 นอกจากนี้ก็เป็นวิชาวิทยาศาสตร์ เกษตรศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และวิชารัฐศาสตร์ ซึ่งมีร้อยละน้อยมาก ซึ่งตัวเลขอันนี้แสดงว่านักเรียนส่วนมากยอมรับว่าวิชาแพทย์เป็นวิชาที่สอบเข้ายาก

และเมื่อได้พิจารณาจำแนกไปตามแผนก แผนกวิทย์ พบว่านักเรียนทั้ง 2 แผนกยอมรับว่าวิชาแพทย์สอบเข้ายาก เพียงแต่ว่านักเรียนแผนกวิทย์มีร้อยละการยอมรับมากกว่าคือมีถึงร้อยละ 89.9 และที่นักเรียนแผนกวิทย์มีเพียงร้อยละ 35.8 เท่านั้น ที่คิดเช่นนั้นทั้งนี้ เป็นเพราะนักเรียนแผนกวิทย์อีก ร้อยละ 31.3 เห็นว่าวิชาที่สอบเข้ายากพอ ๆ กันคือ วิชานิติศาสตร์ ส่วนวิชาอื่น ๆ ที่นักเรียนแผนกศิลป์คิดว่าจะสอบเข้ายากอีกก็มีวิชาอักษรศาสตร์ และวิชารัฐศาสตร์ สำหรับแผนกวิทย์มีนักเรียนน้อยมากที่คิดว่าวิชาอื่นสอบเข้ายากรองไปจากวิชาแพทย์ แสดงว่านักเรียนแผนกวิทย์เห็นว่าวิชาแพทย์สอบเข้ายาก ส่วนนักเรียนแผนกศิลป์นอกจากยอมรับว่าวิชาแพทย์สอบเข้ายากแล้วก็ยอมรับว่าวิชานิติศาสตร์เป็นอีกวิชาหนึ่งที่สอบเข้ายาก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 25 อัตราส่วนร้อยของนักเรียนจำแนกตามแผนก และวิชาที่สอบเข้ายาก เป็นอันดับ 1

วิชาที่สอบเข้ายากอันดับ 1	แผนก		รวมทั้งหมด
	วิทย์	ศิลป	
แพทย์ศาสตร์	89.9 (106)	35.8 (24)	70.2 (130)
นิติศาสตร์	1.7 (2)	31.3 (21)	12.4 (23)
วิทยาศาสตร์	4.2 (5)	6.0 (4)	4.9 (9)
อักษรศาสตร์	- -	13.4 (9)	4.9 (9)
วิศวกรรมศาสตร์	4.2 (5)	3.0 (2)	3.8 (7)
รัฐศาสตร์	- -	10.5 (7)	3.8 (7)
รวม	100.0 (118)	100.0 (67)	100.0 (185)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

15. <u>มหาวิทยาลัยที่สอบเข้ายากอันดับ 1</u> จากตารางที่ 26 พบว่านักเรียนมากกว่าครึ่งหนึ่งของทั้งหมดคือร้อยละ 63.2 คิดว่าจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยที่สอบเข้ายากที่สุด รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งมีเพียงร้อยละ 16.2 เท่านั้น นอกจากนั้นก็เป็นมหาวิทยาลัยมหิดล เชียงใหม่ เป็นต้น ซึ่งการที่นักเรียนส่วนใหญ่คิดเช่นนั้น อาจเป็นเพราะเห็นว่าสถาบันนี้มีผู้สมัครสอบคัดเลือกเข้ายาก ทำให้มีการแข่งขันกันมากตามไปด้วย ฉะนั้น โอกาสที่จะได้จึงอาจจะมีน้อยหรืออาจจะด้วยเหตุผลอื่น ๆ

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาจำแนกไปตามแผนก พบว่ามีความแตกต่างในความคิดของนักเรียนทั้ง 2 แผนก กล่าวคือ ขณะที่นักเรียนแผนกวิทย์ร้อยละ 73.7 เห็นว่าจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยที่สอบเข้ายากมากที่สุดนั้น นักเรียนแผนกศิลป์มีเพียงร้อยละ 44.8 เท่านั้นที่เห็นเช่นนั้น ส่วนอีกร้อยละ 35.8 เห็นว่ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์สอบเข้ายากกว่า แสดงว่านักเรียนแผนกวิทย์ส่วนมากยอมรับว่าจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัยสอบเข้ายาก นักเรียนแผนกศิลป์เกือบครึ่งหนึ่งของทั้งหมดก็เห็นเช่นนั้น แต่มีอีกส่วนหนึ่งซึ่งมีจำนวนมากเหมือนกันคิดว่ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ก็สอบเข้ายาก ส่วนมหาวิทยาลัยอื่น ๆ พบว่าไม่มีความเห็นแตกต่างกับของนักเรียนทั้ง 2 แผนก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 26 อัตราส่วนร้อยของนักเรียน จำแนกตามแผนก และมหาวิทยาลัยที่สอบเข้ายากอันดับ 1

มหาวิทยาลัยที่สอบเข้ายาก อันดับ 1	แผนก		รวมทั้งหมด
	วิทย์	ศิลป์	
จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย	73.7 (87)	44.8 (30)	63.2 (117)
ธรรมศาสตร์	5.1 (6)	35.8 (24)	16.2 (30)
มหิดล	11.0 (13)	4.5 (3)	8.7 (16)
เชียงใหม่	5.9 (7)	4.5 (3)	5.4 (10)
มหาวิทยาลัยอื่น ๆ	4.2 (5)	10.4 (7)	15.4 (12)
รวม	100.0 (118)	100.0 (67)	100.0 (185)

หมายเหตุ มหาวิทยาลัยอื่น ๆ คือ เกษตรศาสตร์ สงขลานครินทร์ และศิลปากร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

16. <u>คุณภาพของมหาวิทยาลัย</u> จากตารางที่ 27 พบว่านักเรียนครึ่งหนึ่งมีความเห็นว่ามหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ ดีกว่ามหาวิทยาลัยในต่างจังหวัด แต่นักเรียนเกือบอีกครึ่งหนึ่งก็มีความเห็นว่ามหาวิทยาลัยทั้ง 2 แห่งมีคุณภาพเท่ากัน ส่วนนักเรียนที่คิดว่ามหาวิทยาลัยในต่างจังหวัดมีคุณภาพดีกว่าในกรุงเทพฯ นั้นแทบจะไม่มีเลย

อย่างไรก็ตาม แม้จะได้พิจารณาจำแนกไปตามแผนกก็ยังพบว่า ความเห็นของนักเรียนแต่ละแผนกก็ยังมีลักษณะเช่นเดียวกับที่พบข้างต้น และไม่แตกต่างกันด้วย กล่าวคือ ขณะที่นักเรียนแผนกวิทย์ พวกที่เห็นว่ามหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ ดีกว่าต่างจังหวัด มีร้อยละ 50 แผนกวิทย์ก็มีจำนวนเท่า ๆ กันที่เป็นเช่นนั้นคือมีร้อยละ 50.7 และส่วนที่นักเรียนแผนกวิทย์เห็นว่ามหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ มีคุณภาพเท่ากับต่างจังหวัด มีร้อยละ 47.5 ที่เห็นเช่นนั้น แผนกศิลป์ก็มีร้อยละ 44.8

ซึ่งจากผลข้างต้นนี้ แสดงว่าไม่มีความเห็นแตกต่างกันระหว่างนักเรียนทั้ง 2 แผนกในเรื่องคุณภาพของมหาวิทยาลัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 27 อัตราส่วนร้อยของนักเรียน จำแนกตามแผนก และคุณภาพของมหาวิทยาลัย

คุณภาพของมหาวิทยาลัย	แผนก		รวมทั้งหมด
	วิทย์	ศิลป์	
มหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ มีคุณภาพดีกว่า	50.0 (59)	50.7 (34)	50.3 (93)
มหาวิทยาลัยในต่างจังหวัดมีคุณภาพดีกว่า	2.5 (3)	4.5 (3)	3.2 (6)
มหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ มีคุณภาพเท่ากับมหาวิทยาลัยในต่างจังหวัด	47.5 (56)	44.8 (30)	46.5 (86)
รวม	100.0 (118)	100.0 (67)	100.0 (185)

17. <u>ความรู้สึกถ้าต้องเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยในต่างจังหวัด</u> จากตารางที่ 28 พบว่านักเรียนส่วนมากมีความรู้สึกยินดี คือมีถึงร้อยละ 78.4 ขณะที่นักเรียนพวกที่มีความรู้สึกไม่ยินดี มีเพียงร้อยละ 21.6 เท่านั้นเอง แสดงว่าถ้านักเรียนสอบได้ มหาวิทยาลัยในต่างจังหวัดนักเรียนก็จะไป ความรู้สึกเช่นว่านี้ของนักเรียน อาจจะเป็นการแสดงทางหนึ่งที่ยอมรับถึงคุณภาพของมหาวิทยาลัยในต่างจังหวัด ว่าคงจะไม่แตกต่างจากมหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ ด้วย หรืออาจจะเป็นเพราะได้ที่ไหนก็ไปขอให้มีที่เรียน

และแม้จะได้พิจารณาจำแนกไปตามแผนก ก็ยังคงพบว่านักเรียนทั้ง 2 แผนกส่วนใหญ่ก็ยังคงยินดีที่จะไปเรียนมหาวิทยาลัยในต่างจังหวัดถ้าได้เข้าเรียน กล่าวคือ ขณะที่นักเรียนแผนกวิทย์มีร้อยละ 80 ที่คิดเช่นนั้น แผนกศิลป์ก็มีร้อยละ 76.1 แสดงว่านักเรียนทั้ง 2 แผนกยินดีจะไปเรียนมหาวิทยาลัยในต่างจังหวัด ถ้ามีโอกาส

แต่เมื่อได้พิจารณาแต่ละแผนกไปตามผลการเรียนของนักเรียน แผนกวิทย์พบว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ยินดีที่จะไปต่างจังหวัด มีจำนวนมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนดีเล็กน้อย คือมีถึงร้อยละ 85 ขณะที่นักเรียนที่มีผลการเรียนดี มีร้อยละ 77.3 ซึ่งทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำคิดในด้านที่ขอจะให้มีที่เรียนอย่างเดียว ไปไหนก็ได้

สำหรับแผนกศิลป์ ระหว่างนักเรียนที่มีผลการเรียนดี และต่ำ ไม่แตกต่างกันในความรู้สึกที่ยินดี ถ้าไม่มีโอกาสไปต่างจังหวัด คือมีร้อยละ 78.6 และ 77.8 แต่กับนักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง แตกต่างเพราะนักเรียนกลุ่มนี้มีร้อยละ 70.6 ที่มีความรู้สึกเช่นนั้น แต่ก็ไม่จัดว่ามาก

จากผลข้างต้นนี้ ความแตกต่างที่เกิดขึ้นมีน้อยจึงไม่อาจกล่าวได้อย่างชัดเจนว่าผลการเรียนมีความสัมพันธ์กับความรู้สึกถ้าต้องเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยในต่างจังหวัด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 28 อัตราส่วนร้อยของนักเรียน จำแนกตามแผนก ผลการเรียนของนักเรียน และความรู้สึกถ้าต้องเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยในต่างจังหวัด

ความรู้สึกถ้าต้องเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยต่างจังหวัด	แผนกวิทย์				แผนกศิลป์				รวมทั้งหมด
	ผลการเรียนของนักเรียน				ผลการเรียนของนักเรียน				
	ดี	ปานกลาง	ต่ำ	รวม	ดี	ปานกลาง	ต่ำ	รวม	
ยินดี	77.3 (34)	79.6 (43)	85.0 (17)	80.0 (94)	78.6 (11)	70.6 (12)	77.8 (28)	76.1 (51)	78.4 (145)
ไม่ยินดี	22.7 (10)	20.4 (11)	15.0 (3)	20.0 (24)	21.4 (3)	29.4 (5)	22.2 (8)	23.9 (16)	21.6 (40)
รวม	100.0 (44)	100.0 (54)	100.0 (20)	100.0 (118)	100.0 (14)	100.0 (17)	100.0 (36)	100.0 (67)	100.0 (185)

18. <u>วิธีเตรียมตัวดูหนังสือ</u> ปกติเมื่อถึงฤดูการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย นักเรียนที่เรียน ม.ศ.5 ก็มักจะมีการเตรียมตัวดูหนังสือ วิธีดูก็มักจะมีความแตกต่างกัน จากตารางงานการวิจัย นักเรียนสอบคัดเลือกในชั้นอุดมศึกษา พ.ศ. 2505 - 2509 พบว่านักเรียนที่สอบคัดเลือกปี 2507 จำนวน 6,611 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ใช้วิธีดูหนังสือด้วยตนเองและกวดวิชา[26] แต่จากการค้นพบในตารางที่ 29 พบว่า นักเรียนใช้วิธีดูหนังสือด้วยตนเองมาก

---

[26]สำนักงานวางแผนการศึกษา, เรื่องเดิม, หน้า 37.

กว่าการไปกวดวิชา คือมีถึงร้อยละ 65.4 ขณะที่นักเรียนที่ใช้วิธีหลัง มีเพียงร้อยละ 19.4 วิธีที่นักเรียนเลือกใช้ต่อมาก็คือ ดูกับเพื่อน ๆ มีร้อยละ 13.5 นอกจากนั้นก็เป็นวิธีดูกับรุ่นพี่ ซึ่งมีร้อยละ 1.6 เท่านั้นเอง

อย่างไรก็ตามเมื่อได้พิจารณาไปตามแผนก ถ้ายกเว้นวิธีดูหนังสือโดยการไปกวดวิชา แล้ว พบว่าไม่มีความแตกต่างระหว่างแผนกในเรื่องวิธีการดูหนังสือเลย

แต่เมื่อได้พิจารณาแต่ละแผนกไปตามผลการเรียนของนักเรียน พบว่า มีความแตกต่างระหว่างนักเรียนที่มีผลการเรียนต่างกันทั้ง 2 แผนก พอสมควร กล่าวคือแผนกวิทย์ พบว่า นักเรียนมีผลการเรียนดี ใช้วิธีดูหนังสือด้วยตนเอง มีถึงร้อยละ 72.7 ซึ่งมีจำนวนมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลางและต่ำ ที่ใช้วิธีเดียวกันที่มีร้อยละ 63 และ 50 ซึ่งการที่นักเรียน 2 กลุ่มหลังใช้วิธีดังกล่าวน้อยกว่าเพราะไปใช้วิธีดู โดยการไปกวดวิชามากคือมีถึงร้อยละ 22.2 และ 40 ซึ่งนักเรียนที่มีผลการเรียนดี ใช้วิธีนี้มีเพียงร้อยละ 11.4

สำหรับแผนกศิลป์ นักเรียนที่มีผลการเรียนดียังคงใช้วิธีดูหนังสือด้วยตนเอง ยังคงมีจำนวนมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลางและต่ำ คือมีถึงร้อยละ 78.6 ขณะที่นักเรียน 2 กลุ่ม หลังมีร้อยละ 58.8 และ 66.7 และการที่นักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง ใช้วิธีดังกล่าวน้อยกว่า เพราะนักเรียนกลุ่มนี้ไปใช้วิธีการไปกวดวิชามาก คือมีถึงร้อยละ 23.5 ขณะที่นักเรียนที่มีผลการเรียนดีมีเพียงร้อยละ 14.3 ซึ่งเท่า ๆ กับนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ

ซึ่งจากผลข้างต้นนี้แสดงว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนดีของทั้ง 2 แผนก คิดจะช่วยตนเองโดยการดูหนังสือด้วยตนเองมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง และต่ำที่ส่วนหนึ่งคิดจะไปกวดวิชา และจากผลอันนี้ ทำให้กล่าวได้ว่าผลการเรียนมีความสัมพันธ์กับวิธีเตรียมดูหนังสือสอบ

ตารางที่ 29 อัตราส่วนร้อยของนักเรียน จำแนกตามแผนก ผลการเรียนของนักเรียน และวิธีเตรียมตัวดูหนังสือสอบ

วิธีเตรียมตัวดูหนังสือสอบ	แผนกวิทย์				แผนกศิลป์				รวมทั้งหมด
	ผลการเรียนของนักเรียน				ผลการเรียนของนักเรียน				
	ดี	ปานกลาง	ต่ำ	รวม	ดี	ปานกลาง	ต่ำ	รวม	
ดูด้วยตนเอง	72.7 (32)	63.0 (34)	50.0 (10)	64.4 (76)	78.6 (11)	58.8 (10)	66.7 (24)	67.2 (45)	65.4 (121)
กวดวิชา	11.4 (5)	22.2 (12)	40.0 (8)	21.2 (25)	14.3 (2)	23.5 (4)	13.9 (5)	14.6 (21)	19.5 (36)
ดูกับเพื่อน ๆ	13.6 (6)	14.8 (8)	10.0 (2)	13.5 (16)	7.1 (1)	17.7 (3)	13.9 (5)	13.4 (9)	13.5 (25)
รุ่นพี่ช่วยติว	2.3 (1)	- -	- -	0.9 (1)	- -	- -	5.5 (2)	3.0 (2)	1.6 (3)
รวม	100.0 (44)	100.0 (54)	100.0 (20)	100.0 (118)	100.0 (14)	100.0 (17)	100.0 (36)	100.0* (67)	100.0 (185)

19. <u>เหตุผลที่กวดวิชา</u> จากตารางที่ 30 พบว่านักเรียนที่เตรียมตัวดูหนังสือ โดยการไปกวดวิชามากกว่าครึ่งหนึ่งของทั้งหมด ไปกวดวิชาเพราะต้องการทบทวนความรู้ คือมีถึงร้อยละ 69.4 ที่ไปกวดเพราะต้องการความมั่นใจมีร้อยละ 22.2 ที่เหลือนอกนั้นไปกวดวิชาเพราะไม่แน่ใจตัวเอง และเพื่อนชวน แสดงว่านักเรียนพวกที่ไปกวดวิชาส่วนใหญ่ไป

เพราะต้องการทบทวนความรู้ ซึ่งการค้นพบนี้ตรงกับการศึกษาของ ริชาร์ด เจ แครฟท์[27] ที่วิจัยการศึกษาของนักเรียน นิสิตนักศึกษา ในประเทศไทย ในเรื่องเหตุผลของการกวดวิชา โดยเขาพบว่านักเรียนพวกที่ไปกวดวิชา คิดว่าโรงเรียนกวดวิชาคือสถานที่ที่ทบทวนความรู้

แต่เมื่อได้พิจารณาจำแนกไปตามแผนก พบว่ามีความแตกต่างระหว่างนักเรียนทั้ง 2 แผนก ในเรื่องดังกล่าวข้างต้นพอสมควร แม้ว่าเหตุผลของนักเรียนทั้ง 2 แผนกเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือนักเรียนแผนกวิทย์ไปกวดวิชา ด้วยเหตุผลที่ต้องการทบทวนความรู้ มีจำนวนมากกว่านักเรียนแผนกศิลป์ คือมีถึงร้อยละ 72 ขณะนี้นักเรียนแผนกศิลป์มีร้อยละ 63.6 แต่นักเรียนแผนกศิลป์ที่ไปกวดเพราะต้องการความมั่นใจ มีจำนวนมากกว่านักเรียนแผนกวิทย์เล็กน้อย คือมีร้อยละ 27.3 ขณะที่นักเรียนแผนกวิทย์มีร้อยละ 20

อย่างไรก็ตาม แม้ผลจากการพิจารณาไปตามแผนกจะเป็นไปดังกล่าวข้างต้น แต่ก็อาจกล่าวได้ว่านักเรียนส่วนใหญ่ทั้ง 2 แผนกไปกวดวิชาเพราะต้องการทบทวนความรู้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

---

[27] ริชาร์ด เจ แครฟท์, "นิสิตนักศึกษากับการศึกษาในมหาวิทยาลัย," การศึกษาในประเทศไทย, (2509), 48.

ตารางที่ 30 อัตราส่วนร้อยของนักเรียน จำแนกตามแผนก และเหตุผลของนักเรียนที่กวดวิชา

เหตุผลของพวกที่กวดวิชา เพราะ	แผนก		รวมทั้งหมด
	วิทย์	ศิลป์	
เพื่อทบทวนความรู้	72.0 (18)	63.6 (7)	69.4 (25)
ต้องการความมั่นใจ	20.0 (5)	27.3 (3)	22.2 (8)
ไม่แน่ใจในตัวเอง	4.0 (1)	9.1 (1)	5.6 (2)
เพื่อนชวน	4.0 (1)	- -	2.8 (1)
รวม	100.0 (25)	100.0 (11)	100.0 (36)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

20. <u>เหตุผลที่ไม่ไปกวดวิชา</u> จากตารางที่ 31 พบว่านักเรียนไม่ไปกวดวิชาส่วนใหญ่มีเหตุผลที่ไม่ไปกวดวิชาเพราะ สามารถดูเองได้มีถึงร้อยละ 60.4 เหตุผลอื่น ๆ ที่รองลงมาคือ มีความมั่นใจในตนเอง มีร้อยละ 22.2 และไม่มีเงินค่ากวดวิชามีร้อยละ 13.4 ส่วนเหตุผลที่คิดจะเสี่ยงเอามีน้อยมาก

แต่เมื่อพิจารณาไปตามแผนก พบว่าทั้งนักเรียนแผนกวิทย์และศิลป์ ส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่ไปกวดวิชาเพราะสามารถดูเองได้ แต่นักเรียนแผนกวิทย์ให้เหตุผลดังกล่าวมีจำนวนมากกว่านักเรียนแผนกศิลป์ คือมีถึงร้อยละ 64.5 ขณะที่นักเรียนแผนกศิลป์มีร้อยละ 53.6

ซึ่งจากผลอันนี้แสดงว่านักเรียนทั้ง 2 แผนกคิดว่าสามารถช่วยตัวเองได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 31 อัตราส่วนร้อยของนักเรียน จำแนกตามแผนก และเหตุผลของนักเรียนที่ไม่กวดวิชา

เหตุผลของพวกที่ไม่กวดวิชาเพราะ	แผนก		รวมทั้งหมด
	วิทย์	ศิลป์	
ดูเอง	64.5 (60)	53.6 (30)	60.4 (90)
มั่นใจในตนเอง	21.5 (20)	23.2 (13)	22.2 (33)
ไม่มีเงินค่ากวดวิชา	12.9 (12)	14.3 (8)	13.4 (20)
คิดเสี่ยงเอา	1.1 (1)	8.9 (5)	4.0 (6)
รวม	100.0 (93)	100.0 (56)	100.0 (149)

21. <u>แผนการขั้นต่อไปถ้าสอบเข้าศึกษาต่อไม่ได้</u> ในหัวข้อนี้อยากจะทราบว่า ถ้านักเรียนสอบเข้าศึกษาต่อไม่ได้ นักเรียนมีแผนการอย่างไร เพราะจากการรายงานการวิจัย นักเรียนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในชั้นอุดมศึกษา[28] ปี 2505 - 2509 ของสำนักวางแผน

[28]สำนักวางแผนการศึกษา, เรื่องเดิม, หน้า 52 - 57.

การศึกษา พบว่านักเรียนส่วนใหญ่คิดว่าจะกวดวิชาแล้วเตรียมตัวสอบใหม่อีก รองลงมาจะหางานทำชั่วคราวแล้วเตรียมตัวสอบใหม่ นอกจากนั้นยังไม่ได้ตัดสินใจ แต่จากการศึกษาที่พบในตารางที่ 32 พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 38.9 คิดว่าจะทำงานไปดูหนังสือเตรียมตัวสอบไปด้วย รองลงมาคิดจะไปต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหงชั่วคราวแล้วรอสอบเข้าใหม่ปีหน้า มีร้อยละ 17.8 ไปต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหงจนจบ มีร้อยละ 16.2 และอื่น ๆ ซึ่งจากผลอันนี้แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่คิดจะสอบเข้าศึกษาต่อใหม่อีก ถ้าสอบเข้าไม่ได้ในปีนี้

แต่เมื่อได้พิจารณาเรื่องนี้ไปตามผลการเรียนของนักเรียน พบว่านักเรียนที่มีผลการเรียนดีและปานกลาง ส่วนใหญ่คิดจะทำงานไปดูหนังสือเตรียมตัวสอบใหม่ ถ้าสอบเข้าไม่ได้ คือมีถึงร้อยละ 43.1 และ 40.8 ส่วนนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ คิดเช่นนั้นมีน้อยกว่า คือ มีเพียงร้อยละ 32.1 เพราะนักเรียนกลุ่มนี้อีกร้อยละ 21.4 คิดจะไปต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหงจนจบ ซึ่งในเรื่องเดียวกันนี้นักเรียนที่มีผลการเรียนดีและปานกลางมีจำนวนน้อยกว่า เมื่อเปรียบเทียบกัน ซึ่งจากความแตกต่างดังกล่าวนี้แสดงว่านักเรียนที่มีผลการเรียนดีและปานกลางส่วนใหญ่คิดจะสอบเข้าใหม่อีก ส่วนนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ คิดเช่นนั้นมีน้อย ทั้งนี้ คงจะเป็นเพราะไม่แน่ใจว่า ถ้าจะสอบเข้าใหม่ จะสอบได้หรือเปล่า จึงคิดหาที่เรียนไว้ก่อน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 32 อัตราส่วนร้อยของนักเรียน จำแนกตามผลการเรียน และแผนการขั้นต่อไป ถ้าสอบเข้ามหาวิทยาลัยไม่ได้ (รวมนักเรียนทั้ง 2 แผนก)

แผนการขั้นต่อไป ถ้าสอบเข้ามหาวิทยาลัยไม่ได้	ผลการเรียน			รวมทั้งหมด
	ดี	ปานกลาง	ต่ำ	
ทำงานไป ดูหนังสือเตรียมตัวสอบด้วย	43.1 (25)	40.8 (29)	32.1 (18)	38.9 (72)
ต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหงรอสอบปีหน้า	17.2 (10)	18.3 (13)	17.9 (10)	17.8 (33)
ต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหงจนจบ	12.1 (7)	15.5 (5)	21.4 (8)	16.2 (30)
กวดวิชาสอบเข้าใหม่	12.1 (7)	21.1 (5)	14.3 (8)	16.2 (30)
อื่น ๆ	15.5 (9)	4.2 (3)	14.3 (8)	10.8 (20)
รวม	100.0 (58)	100.0* (71)	100.0 (56)	100.0* (185)

หมายเหตุ อื่น ๆ คือไปศึกษาต่อต่างประเทศ ไปสอบเรียนอาชีวะและเลิกสอบ ไปหางานทำ